

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0213/2011

31.5.2011

RAPORT

Arengumaade tammiinfrastruktuuride tugevdamise rahastamine
(2010/2270(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Nirj Deva

RR\869133ET.doc

PE460.737v02-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

PR_INI

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	11

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

arengumaade tammiinfrastruktuuride tugevdamise rahastamise kohta (2010/2270(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni Maailmapanga energiasüsteemide kohta arengumaadele¹;
 - võttes arvesse Maailmapanga 2010. aasta ülemaailmset arenguaruannet arengu ja kliimamuutuse kohta;
 - võttes arvesse ÜRO Keskkonnaprogrammi (UNEP) ja Maailma Meteoroloogiaorganisatsiooni (WMO) 2011. aasta aruannet „ÜRO Keskkonnaprogrammi tahma ja troposfäärilise osooni kompleksshinnang. Kokkuvõte otsustajatele”;
 - võttes arvesse ÜRO kolmandat maailma veevarude arenguaruannet (2009);
 - võttes arvesse ÜRO Arenguprogrammi (UNDP) ja Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) 2008. aasta aruannet „Energia kättesaadavus arengumaades”;
 - võttes arvesse UNEPi 2007. aasta aruannet tammide ja arengu projekti „Tammid ja areng: Sobivad meetodid paremate otsuste tegemiseks. Kokkuvõte sobivatest meetoditest paremate otsuste tegemiseks tammide ja nende alternatiivide küsimustes” kohta;
 - võttes arvesse Maailma tammikomisjoni 16. novembri 2000. aasta lõpparuannet „Tammid ja areng: Uus raamistik otsuste tegemiseks”;
 - võttes arvesse UNEPi 8. novembri 2010. aasta aruannet „Kõrged mägiliustikud ja kliimamuutus”;
 - võttes arvesse UNEPi 2008. aasta aruannet „Oht mageveevarudele. Lõuna-Aasia. Mageveevarude hindamine keskkonnamuutuste korral”;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit (A7-0213/2011),
- A. arvestades, et praeguste arvestuste kohaselt on maailmas kokku üle 50 000 suure tammi ning 100 000 väiksemat ja miljon väikest tammi;
- B. arvestades, et rahvusvahelistes standardite määratluste kohaselt on suur tamm üle 15meetrist tamm ja väike tamm üldiselt kuni 15meetrist tamm;
- C. arvestades, et aastatel 1999–2001 ehitati Aasiasse 589 suurt tammi ning 2006. aastal oli projekteerimisel või ehitamisel 270 enam kuni 60meetrist või kõrgemat tammi;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA (2011)0067.

- D. arvestades, et tõsistest keskkonnaalastest probleemidest hoolimata anti luba Belo Monte tamm ehitamiseks Brasiilias, mis on maailma suuruselt kolmas tamm, kuigi tamm ehitamise tõttu jääb vee alla üle 500 ruutkilomeetrine ala, mis põhjustab tõsist kahju Amazonase hindamatule ökosüsteemile ja bioloogilisele mitmekesisusele ning mille tõttu asustatakse ümber 50 000 peamiselt põliselanikku;
- E. arvestades, et Euroopa Investeerimispank on osalenud mitmetes suurtes tammiprojektides, sealhulgas Aasias (näiteks Laoses ja Pakistanis);
- F. arvestades, et vesi on põllumajanduse jaoks ülitähtis ja et Aafrikas niisutatakse vaid 5 % haritavast maast, kasutusele on võetud vähem kui 10 % hüdroenergeetika potentsiaalset ja vaid 58 %-l aafriklastest on juurdepääs ohutule joogiveele;
- G. arvestades, et veeressursside halb majandamine Aafrikas on põhjustanud ulatusliku pinnaseerosiooni, vee puhastamise kulude suurenemise, reservuaaride kiire mudastumise, majanduselu allakäigu ja veevarustamise häired;
- H. arvestades, et hüdroenergia suurprojektid moodustavad 25 % ette nähtud heite vähendamise ühikutest vastavalt puhta arengu mehhanismile (CDM);
- I. arvestades, et detsentraliseeritud veeinfrastruktuuride arendamine on Aafrikas veekindluse tagamise ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamise eeltingimus; arvestades, et veekogumismeetodeid tuleb täiustada, et tagada piisav veevarustus põua ajal ja säilitada liigset vett üleujutuste ajal; arvestades, et Aafrikas on keskmine veekogumisvõime inimese kohta umbes 200 kuupmeetrit aastas, mis on palju vähem kui teiste piirkondade arenguriikides;
- J. arvestades, et aastatel 2007–2008 suurenes märgatavalt (kuni 75%) kaubandusega seotud infrastruktuuridele antav toetus, ning ehkki selles valdkonnas on kulukohustuste maht olnud väga kõikumine, on 2008. aasta umbes viie miljardi suurune kogusumma rekordiline;
- K. arvestades, et Maailmapank on veevaldkonna suurim välisrahastaja, kes toetab käimasolevaid veega seotud projekte enam kui 100 riigis kokku 20 miljardi USD ulatuses;
- L. arvestades, et tammidel, mis muudavad põhjalikult jõgesid ja loodusvarade kasutamist, on märkimisväärne mõju inimühiskonnale, jõgede ja märgalade ökosüsteemile ning bioloogilisele mitmekesisusele;
- M. arvestades, et Maailma tammikomisjoni 16. novembri 2000. aasta aruandes järeldatakse, et ehkki suurte tammide abil ei ole õnnestunud toota nii palju elektrit, varustada nii suure koguse veega või kontrollida üleujutuskahjusid nii suures osas kui kavandatud, on neil tohtud sotsiaal- ja keskkonnamõjud ning jõupingutused neid mõjusid vähendada ei ole üldiselt andnud tulemusi;
- N. arvestades, et tammide reservuaaridest läheb õhku kasvuhoonegaase, sealhulgas taimede mädanemisest tekkivat metaani;
- O. arvestades, et ÜRO hinnangul elab 2050. aastaks kaks miljardit inimest tõsiste

üleujutuskahjude ohus,

- P. arvestades, et Maailma tammikomisjoni hinnangul on tammide tõttu kogu maailmas ümber asustatud umbes 40–80 miljonit inimest;
- Q. arvestades, et Maailma tammikomisjon on järeldanud, et suured tammid on paljudel juhtudel viinud liikide ja ökosüsteemide olulise ja pöördumatu kadumiseni ja et jõesuudme tasandi ökosüsteemide toimimise mõistmine, nende kaitsmine ja taastamine on hädavajalik, et soodustada õiglast inimarengut ja kõigi liikide heaolu,
1. on seisukohal, et viimase sajandi vältel ei ole ükski teine loodusnähtus teinud suuremat varalist kahju ega nõudnud rohkem inimelusid kui üleujutused, kuigi nende ohjeldamiseks on kulutatud miljoneid dollareid;
 2. rõhutab, et vesi on piiratud loodusvara, mille tõttu tekib selle võrdse jagamise küsimus; toonitab seetõttu, et värske vee varude majandamise ümberkujundamine kliimamuutuse seisukohast on kahtlemata maailma ees seisev peamaine proovikivi;
 3. juhib tähelepanu sellele, et kogu 20. sajandi teisel poolel on registreeritud ränkade üleujutuste sageduse suurenemist ning et lähikümnenditel saab sellest kriitiline küsimus;
 4. märgib, et üleujutused ohustavad kõige rohkem vähim arenenud maid; toetab UNEPi üleujutustele ennetamise soovitusi, mille kohaselt tuleb maaomandi haldamine ühendada paremate kogumismeetoditega, mis tuginevad traditsioonilistele ja nüüdisaegsematele teaduslikele teadmistele; pooldab kriitiliste ökosüsteemide rehabilitatsiooni ja taastamist, alates metsadest kuni märgaladeni, mis võivad suurendada veevarusid ning toimida puhvrina äärmuslike kliimasündmuste, näiteks üleujutuste korral;
 5. rõhutab, et globaalne soojenemine mõjutab sademete hulka, avaldab mõju liustikele ja jääle, kujutades seega endast toiduga kindlustatusele suurenevat ohtu;
 6. lisaks märgib, et eriti valdavalt Himaalajas ja Andides hoogustunud liustike sulamise tõttu ohustavad laviinid ja tulvaveed mägipiirkondi üha rohkem; juhib siiski tähelepanu sellele, et liustike sulamine ei ole ainus tegur, mis mõjutab veevoogusid Himaalajas, vaid määrava tähtsusega on ka mussoonide aeg ja intensiivsus, muud sademed ja eriti maakasutustavad, nagu metsade raadamine, ülekarjatamine, põllumajandussüsteemid ja elanikkonna asustustihendus; rõhutab eriti, et sageli suurendatakse raadamisega vee hulka ja voolukiirust suurtesse kanalitesse, samal ajal kui jätkusuutmatud maakasutustavad sageli süvendavad liustikujärvede üleujutustest (GLOF) tekkivaid üleujutusi;
 7. peab hädavajalikuks võtta vastu mitmekihiline üleujutuste strateegia piirkondades, mida tõsiselt ohustavad üleujutused ebastabiilsetest liustikujärvedest, mida teravdab ülemaailmse soojenemise mõju sademete hulgale, ja tahma sadestumine, mis tõestatult kiirendab liustike sulamist; taunib seega asjaolu, et paljudes vähim arenenud maades puuduvad täiesti meetmed üleujutuste ärahoidmiseks; hoiatab siiski, et ei tohi loota sellele, et suurte tammide abil saab ära hoida eelkõige kliimamuutusest tingitud üleujutuste kahjusid, sest paduvihmad tõenäoliselt suurendavad ootamatute üleujutuste intensiivsust ja sagedust, mille tõttu tekib küsimus tammide ohutuse kohta;

8. rõhutab, et tammide ehitamist tuleb hinnata selle mõju suhtes jõevoogudele, veele ja jõevaradele juurdepääsu õiguste suhtes ja selles suhtes, kas tammide tõttu on inimesed sunnitud oma põliskodust lahkuma, kas lõhutakse kohalike kogukondade kultuur ja elatisallikad või ammendatakse keskkonnavarad või halvendatakse neid;
9. rõhutab, et Maailma tammikomisjon järeldab oma 16. novembri 2000. aasta aruandes „Tammid ja areng: Uus raamistik otsuste tegemiseks”, et suurte tammiprojektide majanduslik tasuvus on jäänud saavutamata, kuna suurte tammide majanduslikke ja sotsiaalseid kulusid ei ole majanduslikus mõttes piisavalt arvestatud;
10. märgib, et liustike sulamine põhjustab looduslike liustikujärvede kiiret laienemist piirini, kus nad võivad kallastest välja murda ja põhjustada liustikujärvede üleujutusi; toetab prioriteeti, mis on liustikujärvede üleujutustele antud Lõuna-Aasia katastroofiohu vähendamise ja taastamise ülemaailmse rahastamisvahendi programmis partnerluses Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni katastroofide vähendamise rahvusvahelise strateegiaga;
11. tuletab meelde 1941. aasta traagilist õnnetust Peruus, kus liustikuvalli purunemise tõttu hävis Huaraze linn ja hukkus 4500 inimest;
12. tuletab meelde, et vähim arenenud maades ohustavad üleujutused lisaks inimestele ka piirkondade arengut; tuletab meelde, et 1985. aastal Himaalajas Nepalis toimunud Khumbu liustikujärve tekitatud üleujutus hävitas juba peaaegu valminud Namche hüdroelektrijaama;
13. rõhutab, et Mägipiirkondade Integreeritud Arengu Rahvusvaheline Keskus (International Centre for Integrated Mountain Development – ICIMOD) on ainuüksi Hindukuši ja Himaalaja piirkonnas registreerinud üle 8000 liustikujärve, millest 203 loetakse potentsiaalselt ohtlikuks nende asukoha ja looduslike kaldabarjäärade (moreenvallide) ebakindluse tõttu;
14. toonitab, et arvestuste kohaselt sõltub Lõuna-Aasias 1,3 miljardit inimest kümnest aastaringse veevooluga jõgikonnast, mida toidavad vihmad ning Himaalaja lume ja liustike sulamise äravool; nõuab tungivalt, et EL loeks selle prioriteetseks piirkonnaks, et hoida ära veega seotud ohtude sagenemisest põhjustatud tulevase humanitaarkatastroofe;
15. rõhutab lisaks, et vähim arenenud maade alamjooksupiirkonnad elavad jõgikondade rikkalikest loodusressurssidest ning on ühed maailma kõige viljakamad põllumajanduspiirkonnad; tuletab meelde, et Hiina ja India kiire majanduskasvu üks põhjus on nende seisund maailma juhtivate riisitootjatena ja enamik toodetud riisist saadakse Gangese, Jangtse ja Kollase jõe (Huang He) jõgikonnast, mida kõiki ähvardavad liustikujärvede üleujutused;
16. märgib, et on vaja tasakaalustatud investeringuid nõudluse juhtimise meetmetesse ja maaomandi haldamisse, vee kogumise ja säilitamise meetodite ja institutsioonide parandamisse, et suurendada vee jätkusuutlikku ja tõhusat kasutamist, leevendada korduvate üleujutuste ja põudade mõju ning saavutada põhitasandi veekindlus, mis on Aafrika majanduskasvu alus; palub seada esikohale investeringud, milles keskendutakse kasvule, maapiirkondades vaesuse vähendamisele, kliimamuutusele vastupanuvõime ja

sellega kohanemise kujundamisele ning rahvusvahelises vesikonnas koostöö soodustamisele;

17. märgib, et teadaolevalt ei ole olemas meetodit looduslike liustikejärvede tugevdamiseks, kuid märgib, et UNEPi aruandes kõrgmäestike liustike ja kliimamuutuste kohta (2010) mainitakse muid meetodeid, millega leevendada liustikujärvede üleujutusi sifoonide ning avatud kanalite ja tunnelite abil, et alandada veetaset liustikujärvedes ja kohalikkude jõesüsteemi suunduva veevoo kontrollimise abil, kasutades veereservuaari abivahendina;
18. on seisukohal, et kui kõrgtootlikke põllumajanduspiirkondi üleujutuste tagajärgede eest ei kaitsta, võib tärkava turumajandusega riikide areng saada järsu tagasikäigu ja võivad kujuda raskused toiduga kindlustamisel; tuletab meelde, et kui liustike sulamine Himaalajas suurendab eeldatavasti kõigepealt kõiki jõevoogusid kahe-kolme aastakümne jooksul, siis pikas perspektiivis vood vähenevad oluliselt; peab seetõttu hädavajalikuks töötada välja leevendamise- ja kohandamisstrateegiad, et lahendada põudade probleem tulevikus;
19. on seisukohal, et vaja on investeerida suutlikkuse suurendamisse, kuna tõhusad veemajanduse institutsioonid saavad tagada veekasutuse tõhustamisse tehtud investeeringute püsiva tasuvuse ja optimeerivad vee-eraldust ja -kasutust erinevates majandussektorites ning üle haldus- ja poliitiliste piiride;
20. toetab kindlalt Maailma tammikomisjoni soovitusi, mille kohaselt tuleks esikohale seada uute projektide elluviimise asemel olemasolevate infrastruktuuride toimivuse optimeerimine; on seisukohal, et olemasolevate tammide kohta tuleb läbi viia korrapärased osaluslähivaatused, et hinnata tammide ohutuse ja tegevuse võimaliku lõpetamise küsimusi;
21. juhib tähelepanu sellele, et ilma põhjaliku värske teabeta veeprobleemidest ohustatud alade kohta on varajase hoiatuse süsteemide rakendamine, liustikujärvede seire ja mägipiirkondadele kliimamuutustega kohanemise ja nende leevendamise praktiliste meetmete kehtestamine üle jõu käiv ülesanne; toetab kohalike ülikoolide algatust Himalayan University Consortium, et teha selles küsimuses edaspidi koostööd teadusuuringute valdkonnas;
22. märgib, et enamik tamme on projekteeritud jõevoogude ajalooliste andmete põhjal eeldusega, et voogude muster jääb samasuguseks, nagu see oli; juhib tähelepanu sellele, et kliimamuutus on kaasa toonud väga suure teadmatuse tammiprojekte mõjutavate põhiparameetrite osas (kuna kliimamuutus ei ole seotud ainult keskmiste näitajatega, vaid ka äärmuslike olukordadega); juhib samuti tähelepanu sellele, et kliimamuutus süvendab tõenäoliselt veelgi probleeme seoses settega, mille kogunemine tammide taha jätab allavoolu asuvad tasandikud ilma pinnase viljakuseks vajalikest toitainetest;
23. rõhutab, et üleujutuste tagajärjed ohustavad üha enam suuri infrastruktuurirajatisi, mis on elutähtsad aastatuhande arengueesmärkidega seotud ELi poliitikaeesmärkide – säästva arengu ja toiduga kindlustatuse parandamise – täitmiseks ning et neid rajatisi tuleb kaitsta; soovib, et rahastamisasutused (kahepoolse abi asutused, mitmepoolsed arengupangad, ekspordikrediitiasutused, EIB) peaksid tagama, et iga tammioptsioon, mille rahastamine on heaks kiidetud, tuleneb kokkulepitud protsessist, mille kohaselt

järjestatakse niisutamise, veekogumise ja hüdroenergeetikaga seotud alternatiivid ja arvestatakse Maailma tammikomisjoni soovitusi; rõhutab lisaks, et eelkõige hüdroenergiajaamu, mis on sageli vähim arenenud riikide energiavarude jaoks hädavajalikud, ähvardavad ühtlasi ootamatud üleujutused ja lumelaviinid;

24. juhhib tähelepanu sellele, et väiksed veehoidlad võivad suurendada vastupanuvõimet kliimamuutusele, pakkudes majanduslikult tõhusaid lahendusi veevarustuse ja põudade leevendamise osas ning parandades toiduga kindlustatust tänu põllumajandustootlikkuse suurenemisele; rõhutab, et väikeste hoidlate alternatiivsed võimalused on väljaspool voolusängi asuvad reservuaarid, mitmeotstarbeliste väikereservuaaride ja maa-aluste hoidlate võrgud;
25. rõhutab, et on vähe tõendeid selle kohta, et suured tammid on elektriküsimuse ainus, parim või optimaalne lahendus, kuna nende abil ei parandata tingimata vaeste ja ühiskonna haavatavate rühmade juurdepääsu elektrile;
26. tuletab meelde arengupoliitika sidususega seotud kohustusi; rõhutab ühtlasi, et rohkem tuleks pöörata tähelepanu tammide mõjule allavoolu asuvale elanikkonnale, kelle jaoks võib tammi ehitamine kaasa tuua väga suuri muutusi, näiteks toiduga kindlustatuse kadumise;
27. julgustab rahastamisasutusi ja ELi rahastama suutlikkuse suurendamist ja koolitusi ning paremaid veemajandamismeetodeid, milles arvestatakse teaduslikke ja tehnoloogilisi teadmisi ning taaselustatakse vanu teadmisi, näiteks iidseid ja traditsioonilised niisutussüsteemid, mis on välja toodud UNEPi aruandes kõrgmäestike liustike ja kliimamuutuse kohta; arvab, et kogu ELi poolne rahastamine peab kaasa aitama ELi jätkusuutliku arengu ja toiduga kindlustatuse poliitika edendamise eesmärkidele ja olema kooskõlas aastatuhande arengueesmärkidega;
28. rõhutab, et ohustatud alade kaitsmiseks ei piisa vähim arenenud maades tammide rajamisest ja tugevdamisest, ning ELi maksumaksjate raha raiskamise vältimiseks nõuab kooskõlastatud pingutusi, et tegeleda sümptomite asemel probleemide süvapõhjustega;
29. palub ELil üleujutuste sageduse suurenemise ja intensiivistumise algpõhjustele lahenduse leidmisel uute kohustuste võtmist kasvuhoonegaaside vähendamiseks, et täita kliimaga seotud eesmärk piirata maa keskmise temperatuuri tõusu kuni 2 °C üle tööstuseelse taseme;
30. nõuab tungivalt, et EL rakendaks ja edendaks laialdaselt tahma heitkoguste vähendamise meetmeid, nagu metaani tagasisaamine söest, nafta- ja gaasitootmine ning transport, metaani kogumine jäätmemajanduses ning puhtalt põlevate pliitide kasutamine koduses söögivalmistamises, mis aitab võidelda kliimamuutuse vastu ja vähendada liustike sulamist;
31. kordab veendumust, et väikesed hüdroelektrijaamad on säästvamad ja majanduslikult elujõulisemad kui suured; rõhutab eriti, et detsentraliseeritud, kohalikel taastuvatel allikatel põhinevad väikesüsteemid (mikrohüdro-, kodumajapidamistes kasutatavad päikeseenergia-, tuule- ja biomassisüsteemid) on tsentraliseeritud varustusvõrkudest eemal asuvate maapiirkondade jaoks sobivamad;

32. rõhutab, et tahm koos süsinikdioksiidiga on peamine liustike taandumise põhjustaja; tuletab eriti meelde, et madalamas atmosfääris olev tahm ja osoon on kahjulikud õhusaasteained, mis kahjustavad tervist, vähendavad eluea oodatavat pikkust ja kiirendavad lume ja jää sulamist kogu maailmas, sealhulgas Arktikas, Himaalajas ning muudes liustike ja lumega kaetud piirkondades; rõhutab, et osoon on ühtlasi õhusaasteaine, mis kõige rohkem vähendab viljasaaki, mõjutades seega toiduga kindlustatust; märgib, et metaan on oluline märk osooni moodustumisest ning metaani heitkoguste vähendamisel väheneb ka osooni moodustumine;
33. nõuab tungivalt viivitamatuid meetmeid tahmaheite vähendamiseks kui kiiret abinõu liustike sulamise peatamiseks, eelkõige heite vähendamise eesmärgil tehtavate teadusuuringute ja tehnoloogiasse investeerimise edendamise teel; väidab, et kuna tahm ja metaan ei püsi atmosfääris kaua, võivad kiirelt rakendatavate strateegiate kombineeritud leevendamismeetmed kiiresti ja järsult kahandada liustikujärvede üleujutuste ohtu;
34. kutsub ELi üles edendama tahmaheidet järsult vähendavaid olemasolevaid tehnoloogiaid; rõhutab, et toetatakse ja soodustatakse eeskirju, millega keelustatakse alepõletamine, kehtestatakse sõidukite heitgaaside range ja korrapärane kontrollimine, piiratakse biomassi põletamist ja nõutakse elektrijaamade iga-aastaste heitkoguste seiret; kutsub ELi üles edendama dialoogis arenguriikidega 16 erinevat tahma- ja metaaniheite vähendamise meetet, mis on esitatud UNEPi aruandes „Tahma ja troposfäärilise osooni komplekshinnang”, et saavutada nii õhukvaliteedi paranemine kui ka kiire kasu kliimale, ja töötama erinevate olemasolevate piirkondlike õhusaaste ennetamise kokkulepete laiendamise nimel, lähtudes piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raames tehtud tööst;
35. kutsub ELi üles edendama üleujutuste, maalihete ja tsunamide ülemaailmse varajase hoiatuse süsteemi rajamist (võimalusel ÜRO egiidi all) ja tagama, et selline teave jõuaks arenguriikide kõrvalistesse piirkondadesse ja elanikkonna kõige haavatavamate rühmadeni;
36. osutab käimasolevatele läbirääkimistele, mille eesmärk on tahma lisamine piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni Göteborgi protokollil läbivaatamisse kui mudel, ja rõhutab järelmeetmete vajadust UNEPi aruandele „Tahma ja troposfäärilise osooni komplekshinnang”, töötades selleks välja ülemaailmse tegevuskava lühiajalise mõjuga kliimasaastajate heite vähendamiseks;
37. liustikujärvede üleujutuste piiriülese iseloomu tõttu palub ELil tugevdada riikidevahelisi dialooge loodusõnnetustele reageerimise poliitikate väljatöötamiseks ning selleks, et soodustada investeringuid, mis aitavad kaitsta Hindukuši-Himaalaja piirkonna riike üleujutuste eest; nõuab tungivalt, et tunnistataks tõsiasja, et see ei ole mitte ühe, vaid paljude riikide probleem, ja seetõttu on vaja see mitmepoolselt lahendada;
38. soovib kiires korras luua ÜRO egiidi all piiriülene agentuur selge eesmärgiga jagada olemasolevaid andmeid, tegeleda piiriüleste veega seotud ohtude ja nende põhjustega ning soovitada sobivaid kohanemis- ja leevendamismeetmeid; rõhutab, et ilma sellise reguleeriva agentuuri juhtimiseta võivad üleujutuste ennetamist ja leevendamist käsitlevad kriitilise tähtsusega läbirääkimised konfliktis olevate riikide vahel ületamatuks

- osutada; rõhutab, et sageli peetakse üleujutuste allikaks olevaid liustikupiirkondi strateegilise tähtsusega kohtadeks, mis moodustavad piire riikide vahel ja seega võivad asjaga seotud pooled mitte soovida elutähtsat teavet jagada;
39. juhhib tähelepanu sellele, et tammiehitusprojektid mõjutavad rahvusvahelist julgeolekut; rõhutab, et need mõjud võivad piiriüleste konfliktide, sotsiaalsete rahutuste ja keskkonnakahju tekitamise tõttu olla negatiivsed; tuletab meelde, et energia- ja veevarustusega seotud küsimustel võib olla positiivne mõju, kuna need soodustavad ühtlasi dialoogi naaberriikide või -piirkondade vahel;
 40. rõhutab, et tammide kavandamisel tuleb lähtuda viiest väärtushinnangust: võrdsus, tõhusus, osalev otsustamine, jätkusuutlikkus ja aruandekohustus; väidab tungivalt ja üldisemalt, et tamme käsitlevate otsuste langetamise protsessis tuleb täiel määral arvesse võtta inimõigusi; tuletab eriti meelde, et kui projektid puudutavad põlisrahvaid ja -hõimusi, siis peab sellises protsessis lähtuma nende vabast, eelnevast ja teadvast nõusolekust; kutsub üle enne iga tammiprojekti heakskiitmist teostama läbipaistvalt ja üldsust kaasates põhjalikke mõjuhindanguid, milles täiel määral hinnatakse tammiprojektide keskkonna- ja sotsiaalkulusid;
 41. lisaks väidab, et mitmete sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnakriteeriumide täitmise korral oleks lihtne ellu viia tammiprojekte nn kiiret kasu toovate projektidena;
 42. väljendab muret selle üle, et Maailmapank on kulutanud tammide ehitamisele rohkem kui 100 miljardit USA dollarit, peamiselt mastaapsetele ekspordile suunatud hüdroenergiaprojektidele, mille tõttu on hinnanguliselt ümber asustatud 40–80 miljonit inimest, kaotatud elatis, kahjustatud ökosüsteeme ning pandud arenguriikidele peale ränk võlakoorem;
 43. rõhutab, et tammide ehitamise tõttu ümberasustatud inimesed ei peaks üksnes saama rahalist hüvitust, vaid on vaja tagada nende suutlikkus kindlustada endale pikas perspektiivis elatis;
 44. kutsub üles terviklikult, läbipaistvalt ja osalevalt hindama üleujutuste mõjude vähendamise ning vee- ja energiavajaduste rahuldamise kõiki võimalusi, seades esikohale ökosüsteemil põhinevad lahendused ja olemasolevate süsteemide tõhusamaks ja jätkusuutlikumaks muutmise;
 45. nõuab tungivalt, et EL järgiks üleujutusprobleemide puhul paindliku juhtimise poliitikat ja edendaks tammiinfrastruktuure; tunnistab, et üleujutused toimuvad muutuvates oludes ja vajavad paindlikku lähenemist; nõuab üleujutuste paremat prognoosimist, ehitiste tulvakindlaks muutmist ning lammiveehoidlate ja äravoolusüsteemide rajamist;
 46. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.5.2011
Lõpphääletuse tulemus	+ : 24 - : 4 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Corina Crețu, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Franziska Keller, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Kriton Arsenis, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin, Emma McClarkin, Csaba Öry, Cristian Dan Preda, Åsa Westlund